

εγχείρηση

εγχείρηση, η, ουσ. [*<αρχ. ἐγχείρησις <εγχειρώ (= βάζω επάνω το χέρι μου, επιχειρώ)*], η εγχείρηση· η αποσυναρμολόγηση, η διάλυση της μηχανής κλεμμένου αυτοκινήτου ή μοτοσικλέτας, με σκοπό να πουληθεί ως ανταλλακτικά: «είναι σ' όλη τη γειτονιά γνωστό πως τα βράδια στη μάντρα του τάδε γίνονται διάφορες εγχειρήσεις. Μπαίνουν αυτοκίνητα και βγαίνουν βίδες». Υποκορ. **εγχειρισούλα, η**·

- η εγχείρηση πέτυχε, αλλά ο ασθενής απέθανε, λέγεται ειρωνικά για ενέργεια που έγινε με τον ορθό τρόπο, αλλά που δεν είχε καθόλου θετικό αποτέλεσμα, που απέτυχε παταγωδώς·

- **κάνω εγχείρηση, α.** (για μηχανικούς αυτοκινήτων) αποσυναρμολογώ, διαλύω τη μηχανή κλεμμένου αυτοκινήτου ή μοτοσικλέτας, με σκοπό να πουληθεί ως ανταλλακτικά: «είναι στο ιδιαίτερο και κάνει μια εγχείρηση». **β.** (για ασθενείς) χειρουργούμαι: «αύριο θα κάνω εγχείρηση σκωληκοειδίτιδας». **γ.** (για γιατρούς) χειρουργώ: «αύριο έχω να κάνω δυο εγχειρήσεις».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας